

COL-LABORACIÓ AMB L'UJI

text WWW.UJI.ES

fotos ÀLEX PÉREZ

L'UJI incorporarà l'hemeroteca del setmanari "La Veu de Benicarló", editat per l'Associació Cultural "La Feram" de Benicarló, a la Biblioteca Digital de Castelló.

El rector de la Universitat Jaume I, Vicent Climent, i el president de l'Associació Cultural "La Feram" de Benicarló, Rodolfo Serrano, han signat un acord marc de col·laboració que vincula ambdues entitats per cooperar en l'àmbit científic, acadèmic i cultural.

Aquesta cooperació es plasmarà en la prestació d'assessorament per part de l'UJI en la incorporació a la Biblioteca Digital de Castelló de l'hemeroteca del setmanari **La veu de Benicarló** que edita l'Associació Cultural "La Feram" des de 1995 i que també quedarà a l'abast dels investigadors de la Jaume I.

"Aquest conveni permetrà digitalitzar i posar a l'abast de tothom els prop de 800 números que portem editats de la nostra revista, íntegrament en valencià" ha remarcat el president de "La Feram", Rodolfo Serrano.

Per la seua part, el rector de l'UJI, Vicent Climent, ha mostrat la seua satisfacció per la signatura d'aquest conveni perquè "ens permet estretir lligams amb les

comarques del Nord al temps que continuem amb l'aposta de l'UJI per digitalitzar les fonts documentals de la província de Castelló" ha assenyalat.

El conveni marc també estipula que s'establiran canals per millorar els serveis documentals per mitjà del treball conjunt i que s'impulsaran accions d'interès mutu que es reflectiran en futurs protocols de col·laboració.

A la signatura del conveni també han assistit el vicerector d'Investigació i Política Científica, Antonio Barba; el director de la Biblioteca, Vicent Falomir, i els membres de l'Associació "La Feram", Xavier Rodríguez i Raül Burriel.

ELS MONS DE CUENCA

text REDACCIÓ

Traure el cap i respirar és complicat en la voràgine electoral en la qual estem ficats els redactors que solem acudir a les rodes de premsa i actes diversos que impliquen passar fred o calor, banyar-se o suar la cansalada. Però no passa el mateix amb els que des de la seua taula de despatx, veuen passar per la porta les comitives de capgrossos que, plens de goig, dirigeixen els seus passos a la inauguració de torn.

Per a ells és molt fàcil jutjar: tot és bonic, està bé que es facen coses i molt més que s'inauguren. Però els que estem en primera línia de la batalla informativa que aquests dies es lliura, tenim una visió diferent d'aquesta cursa

electoral: qui es mou no ix a la foto. I això ho saben fins als capgrossos dels pobles del costat, que no dubten en presentar-se en qualsevol acte, encara que ningú els haja convidat. Una foto són molts vots. I si cal endur-se per davant un redactor, no passa res. Aquesta, almenys, sembla ser la consigna de partit que tenen els nostres màxims representants polítics que aquests dies viuen immersos en una frenètica carrera per a veure qui la diu o la fa més grossa. La mostra que, estimat lector, va a llegir vostè, són només algunes de les perles que ens han regalat. Paciència!

Dónde dije digo...

L'ajuntament de Benicarló ha iniciat converses amb l'empresa IFF per a desenvolupar el sector

on se situa. L'obra completa té un valor superior als cinc milions d'euros, i el regidor d'Urbanisme, Antonio Cuenca, va reconèixer que "no tot el món pot portar-ho a terme". Així, i davant la situació econòmica en que està el sector de la construcció, l'edil va manifestar la seua intenció de presentar, a l'empresa química situada en la zona, el projecte desenvolupat pel consistori "**per si es volen expandir**" tal com els permet el conveni signat a l'agost del passat any amb ells. Cal recordar que l'acord, segons va denunciar el grup municipal socialista, inclou el compromís del consistori per a gestionar directament el nou terreny, urbanitzant-lo i aprovant el seu desenvolupament. Ara, després de manifestar públicament Cuenca les seues intencions, les

La crisi dels arbres (i 2)

text Víctor Senén Cerdà

IES Ramon Cid

Al dia següent, s'acomiadà del conill i prosseguí amb el seu viatge. Caminà i caminà lentament fins que va trobar una zona humida plena d'aiguamolls. Mirant en cada toll d'aigua, Pep, va buscar Suquet.

-Perdone, sabria vostè on es troba el samaruc Suquet? -. Li va preguntar a un peix que nedava per un gran aiguamoll.

El peix va treure el cap fora de l'aigua i va dir:

-Sí, sóc jo, què vols?-.

-Escolta, sóc el representant del bosc de l'Irta. Estic viatjant pels voltants, i vull descobrir per què alguns arbres estan desapareixent del bosc i un conill m'ha dit que em podries ajudar -. Li digué la carrasca a Suquet.

- Per suposat que et puc ajudar, jo sé per què desapareixen els arbres, pel mateix motiu pel qual jo me'n vaig anar d'allí -. Digué el samaruc.

-Per quin? -. Preguntà encuriós Pep.

-És pels humans, han construït un fàbrica de paper a la vora d'un llac de l'Irta, i com necessita molta aigua, me'n vaig anar, ja que l'aigua del meu llac anava descendint -. Contestà. -A més, per a fer el paper tallen els teus amics els arbres i els piquen a trossets per fer pasta de paper.

-És horrible! -. Digué Pep.

El samaruc va fer un gest;- Segueix-me! -. I va començar a saltar de toll en toll en direcció a l'Irta. Després d'un temps de seguir a Suquet, Pep va contemplar allà lluny un gran edifici de construcció humana rodejat per arbres tallats i una llacuna.

-Ja fa un temps que està, aquesta construcció humana. Talla arbres, agafa aigua del llac, ho destrossa tot pels seus voltants -. Va dir Suquet amb veu de tristesa.-Vaig intentar fer tots els possibles per intentar frenar-los els peus a eixos humans, però no vaig aconseguir res -. Rematà el samaruc.

-Anem-nos-en d'aquí, a veure si ens veu algun humà -. Va dir Pep una mica nerviós.

-D'acord, tornem al meu marjal i ja pensarem alguna cosa -. Finalitzà Suquet.

Els dos, pensatius, es dirigien cap a l'aiguamoll del samaruc quan van veure que un gat estava buscant preses als tolls d'aigua que hi havia per la zona.

-Mmmm, un peix -. Digué el gat el gat abans d'abalançar-se famolenc cap al petit samaruc.

Aleshores, l'arbre va moure ràpidament una branca de tal manera que espentà el gat. El gat va caure

espatarrat al terra.

-Com t'atreveixes a ficar-te entre un gat i las seva presa? Carrasca insolent !-. Digué indignat aquell gat.

-Jo ja sé les teves intencions, et volies menjar a el meu amic Suquet, i no puc consentir-ho -. Va dir Pep al gat.

-Com un arbre pot ser amic d' un peix com aquest?-. Preguntà el gat.

-És que m'ha ajudat a saber per què desapareixen les meves germanes carrasques. És per culpa d'eixa fàbrica de paper que hi ha a l'Irta. Està acabant amb tot el bosc -. Digué la carrasca.

-Que estrany! Una indústria en un paratge protegit... -. Rondinà el gat.

-Què és un paratge protegit? -. Li va dir el samaruc interrompent al gat.

-Un paratge protegit és un lloc on els humans han de respectar la natura i els seus habitants no poden fer construccions ni tallar arbres, no

poden intervenir per a res, o si no, a qui no faça a cas, es castiga amb càstigs humans -. Digué el gat.

De sobte, a la carrasca, se li va ocórrer una idea per a tancar aquella indústria, però necessitava l'ajuda d'aquell gat.

-Gat, veritat que vols menjar suculents peixos tots el dies? -. Digué Pep al gat.

-És clar, i a quin gat no li agradaria?-. Preguntà el gat.

-Doncs si m'ajudes a tancar aquella indústria, a la Serra d'Irta, tornaran els peixos a muntonets -. Li digué la carrasca al gat

Al dia següent, en una urbanització propera a l'Irta, el gat, es va dirigir a la comissaria i quan un policia va sortir d'un cotxe, va saltar i li va agafar la placa de policia (amb la boca) de la butxaca. Quan el policia es va adonar, va començar a perseguir al gat.

El gat corrent a més no poder, va arribar on estava la fàbrica de paper.

-Què és açò? Que fa una indústria a l'Irta? -. Va exclamar el policia.

-Cridaré al guarda forestal, i a veure que fan -. Finalitzà.

Durant uns dies, tots els voltants de la fàbrica es van omplir de gent, de grues, camions i més aparells humans.

Passat d'uns dies tot tornà a la normalitat. El samaruc tornà a la seva llacuna de l'Irta i el gat va trobar en una propera urbanització una pescateria on la pescatera era tan amable que tots els dies li donava un peix o altre. I Pep, la carrasca, tornà com un heroi al seu bosc natal i, conté contat, ja s'ha acabat.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text CHB

CADET MASCULÍ CH BENICARLÓ – 21 C. BM ALMASSORA – 29

Partit molt igualat el que es va jugar en el Polisportiu benicarlando. L'equip va jugar a un bon nivell contra un rival molt rocós. De fet, en la lliga regular es va perdre de 15 gols. Es nota que poc a poc es va progressant en el joc encara que ens falta una mica de confiança.

Per part del Benicarló van jugar David Raya a la porteria, David Martínez, Marcos (8), Danut (3), Kevin, Àlex Reguera (2), Juan, Àlex Sigüenza (5), Jonay, Adrián (1), Eric, Nahuel i Rafa.

SENIOR MASCULÍ CH BENICARLÓ – 24 C BM PUÇOL – 17 LA SALVACIÓ A L'ABAST DE LA MÀ

Segona victòria consecutiva dels caduferos i tercer partit seguit sense perdre. Hem hagut d'arribar al límit de les nostres últimes possibilitats per a mantenir la categoria perquè l'equip reaccione. Partit dominat de principi a fi, contra un rival directe, la qual cosa deixa la salvació a 1 punt.

El partit va estar prou controlat pel Benicarló, el qual no va caure en cap moment en el joc subterrani i, a voltes, agressiu dels valencians. Però en joc havia alguna cosa més que 2 punts i això es va notar al llarg del partit.

Al final, victòria que val 3 punts ja que s'ha aconseguit el "goal average" davant de l'equip de l'Horta Nord.

Per part del Benicarló van jugar: Miguel, Joel i Enric en la porteria, Fede (4), Àngel (8), Jose (8), Víctor (2), Pau (1), Mustafá, Salva, Jesús (1) i Rubén.

Fusió total entre el Benicarló Base Futbol i el Club Esportiu Benicarló

text CDB

El passat 10 de març, en el periòdic MEDITERRANEO es va publicar un article en el qual es feia referència al mal funcionament de l'acord de filials que mantenen el Benicarló Base Futbol i el Club Esportiu Benicarló i la inscripció per part d'aquest últim d'equips de futbol base per a la pròxima temporada.

Les declaracions van provocar una reunió el dijous 17 a les 20 hores en les dependències municipals a

CADET FEMENÍ CH BENICARLÓ - 8 CDB CASTELLÓ - 40

El partit va tenir dos cares: una fluixa en la primer part i una molt bona en la segona. L'equip va començar amb bona actitud posant-se per davant en el marcador dos vegades (2-1 minut 5). A partir d'ací les locals van anant desapareixent del partit.

En la segona part l'actitud va ser completament diferent. Es va jugar amb més agressivitat i més caràcter en atac i si es va perdre va ser perquè les orelludes van ser superiors.

Per part del Benicarló van jugar: Anastasia i Azahara (1) en la porteria, Maria Rakraki, Paola (4), Wisden (2), Leila (1), Maria Febrer i Cinta.

CLUB HANDBOL PENÍSCOLA Maestrat

INFANTIL MASCULÍ HANDBOL PENÍSCOLA-BENICARLÓ - 21 CD BM CASTELLÓ - 29

A punt d'aconseguir la segona victòria consecutiva van estar els nostres representants davant de l'equip de la capital de la província.

El partit va estar força igualat durant tot el partit fins els darrers 5 minuts, on la falta de confiança i el cansament van fer que els visitants s'emportaren la victòria.

La propera setmana s'enfronten contra el C BM VINAROS, equip davant del qual es pot traure un resultat positiu.

Per part del PENÍSCOLA-BENICARLÓ van jugar: Popa a la porteria, Jonathan Raya, Miguel (3), José Manuel (3), David, Mohamed (2), Aissam (2), Nahuel (7), Valentin (4), Robert i Cristian.

proposta del regidor d'esports, Ximo Pérez, en la qual van participar els presidents d'ambdues entitats, a més del tècnic d'esports de l'ajuntament.

Tenint ambdues entitats com únic objectiu el foment de l'esport i la formació esportiva del futbol com instrument educatiu i de desenvolupament integral de la personalitat de qui el practiquen, el Benicarló Base Futbol i el Club Esportiu Benicarló es van comprometre a la seua FUSIÓ TOTAL.

És la millor notícia per al futbol benicarlando i els seus afeccionats, el Club Esportiu Benicarló i Benicarló Base Futbol junts.

Enhorabona

“El procés de construcció del futur Passeig Sud queda en suspens”

ve de la pàgina anterior

sospites socialistes es fan realitat. El sector 11, com va detallar davant la premsa tenia un cost de més de 800.000 euros en l'adequació de la xarxa de sanejament, que s'ha aconseguit rebaixar fins a 200.000 euros “perquè hem justificat que una part important del sector (IFF) depura les seues aigües” (?). D'altra banda, el consistori està intentant ara que Iberdrola rebaixe la seua quota mitjançant la signatura d'un altre acord. La urbanització d'aquest sector situat en la zona oest del municipi, entre la via del ferrocarril i la N340, suposa l'obertura d'un nou carrer que recorrerà entre el barranc de Cervera i el Passeig de Febrer Soriano. Els elevats costos que suposarà per als veïns situats al costat de l'actual carretera han fet desistir el consistori de la urbanització completa del sector. “L'ajuntament ha de fer 1'5 milions d'euros d'inversió, mentre que IFF assumiria els 3'7 restants perquè l'empresa està interessada en el desenvolupament del sector”, va assegurar Cuenca. Així, l'edil va reconèixer que “l'ajuntament hauria d'escometre aquestes obres mitjançant crèdit” alhora que anunciava l'inici de les negociacions amb les parts interessades.

...Digo Diego

El passat mes de desembre Antonio Cuenca va anunciar que l'ajuntament de Benicarló havia recorregut la sentència que els obliga a retornar els terrenys expropiats per a la construcció del Passeig Marítim Sud. Cuenca va explicar que la defensa del consistori es basa que el procés expropiador es va realitzar “sobre la base del PGOU, que contempla la reserva d'aquests terrenys amb aqueix fi” i no basant-se en el projecte redactat pel ministeri, com van

al·ludir els denunciants. Així les coses Cuenca no dubtava que el procés administratiu continuaria el seu camí i no es paralitzaria la urbanització del tram sud del litoral benicarlando. “Els terrenys ja s'han posat a la disposició del ministeri i en els pressupostos de l'any que ve s'ha consignat una quantitat per a la seua licitació”, va anunciar l'edil d'Urbanisme. Només quatre dies després, Juan Pascual Sorlí, un dels advocats que defensa els interessos dels afectats pel passeig Sud, va assegurar que la sentència “és ferma perquè no s'ha presentat cap recurs” dins del termini establert per la llei. Aquesta mateixa setmana l'edil d'Urbanisme anunciava que Costes ha advertit al consistori que el procés de construcció del futur Passeig Sud queda en suspens per ordre de l'Advocacia de l'Estat, que “prefereixen esperar perquè hi ha un contenciós en marxa”. En aquest sentit, l'edil va lamentar

que “el ministeri s'havia compromès a invertir, però ara fa marxa enrera”. Així, va anunciar que “nosaltres no tenim notícia que s'hagen adoptat mesures cautelars, ens hem manifestat per escrit perquè ningú ens puga dir que no hem fet res”. Cuenca s'oblida de les seues paraules i afirmacions, quan va assegurar que no passaria res i que el projecte seguia endavant.

Contradiccions? Cap ni una, que diria el mateix regidor. Al final el problema l'acaben tenint aquests polítics quan es creuen les seues pròpies fantasies i les confonen, sense voler, o no, amb la realitat. Així, contradiccions com les que hem vist a dalt, que són només una mostra del que ens ha brindat durant tota la legislatura, s'acaben girant en contra d'ells.

I és que, com en els mons de Yupi, els de Cuenca, entre la fantasia i la realitat, també semblen ser infinits.

AJUNTAMENT DESPULLAT

text NATÀLIA SANZ

Han buidat l'edifici, només han conservat els arcs de pedra i l'ahn omplit de formigó. Benicarló ha inaugurat les obres de restauració del seu primitiu ajuntament. Ho va fer amb l'alegria de qui aconsegueix recuperar la memòria dels seus avantpassats i els seus primers passos en l'autogovern que els va atorgar Jaume I, però trist al comprovar que una part important d'eixa memòria, ha desaparegut. L'edifici, d'estil gòtic, ha estat buidat per dins a causa de els problemes que tenia amb termes i altres plagues de xilòfags, condicionant-lo com espai per a realitzar noces municipals i tot tipus d'actes socials i culturals. El subdelegat del Govern a Castelló, Antonio Lorenzo, va assistir a la inauguració de l'edifici remodelat a càrrec del Pla E, on va estar presente tota la corporació municipal. El pressupost de l'obra ha estat de 718.354,39 euros. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va manifestar la seua satisfacció pel resultat dels treballs, que han retornat

part de l'esplendor a aquest vell edifici situat en el centre geogràfic de l'antic recinte murat. Entre els elements recuperats amb els treballs destaquen dues columnes gòtiques que pel que sembla, procedeixen del primitiu edifici. Per la seua banda Antonio Lorenzo va destacar que “ a l'inaugurar edificis com el de Benicarló ens n'adonem que estem posant en valor unes instal·lacions amb les quals ja fa 700 anys els benicarlondos i benicarlondes exercitaven la seua voluntat d'autogovern”.

I també dimarts a Benicarló es va inaugurar una obra sufragada amb el Pla Confiança, la de la reurbanització de

l'avinguda d'Iecla, que ha suposat una inversió de 1,1 milions d'euros. El vial és un dels principals del municipi i les obres s'han desenvolupat durant els últims quatre mesos, contemplant la renovació de paviments i voreres, modificant el tipus de paviment i eliminant les barreres arquitectòniques existents. A més, les obres han inclòs la renovació i millora de la xarxa d'aigua potable, la xarxa de drenatge i la de sanejament. La solució adoptada permet el reforç de la unió del centre comercial de la ciutat amb la zona lúdica del port i el seu passeig, ja iniciat amb la reurbanització del carrer Hernán Cortés el passat any.

VIVIENDA TUTELADA SENSE INQUILINS

text NATÀLIA SANZ

Quatre persones amb discapacitat viuràn en un pis tutelat que s'ha inaugurat a Benicarló. El consistori presentava la vivenda i feia la inuaguració oficial, però encara cal fer una selecció entre els candidats per obrir definitivament este recurs social. Aquest fet suposa un pas endavant en la integració completa d'aquestes persones que, fins al moment, vivien en una residència també tutelada situada en el municipi. El director general de Discapacitat de la Conselleria de Benestar Social, Pedro Hidalgo, presidia l'acte que es va celebrar en el mateix habitatge en la qual el somni d'aquestes quatre persones es farà realitat: viuran sols perquè són capaços de fer-ho, tot i que que a causa de la seua discapacitat comptaran amb la tutela d'una persona. Es tracta, com va destacar l'edil de Benestar Social, Sarah Vallés, “del primer recurs d'aquestes característiques que hi ha en la comarca i el setè de tota la província”. L'Habitatge Tutelat, situada en el carrer del Nou d'Octubre, significa un pas endavant decisiu en la integració social de les persones discapacitades, atés que les persones que viuran ací gaudiran de la màxima llibertat i autonomia.

A partir del seu ingrés en l'habitatge, els quatre residents tindran 'un nivell purament de supervisió. La regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, ha destacat que aquest Habitatge Tutelat suposa altra concepció de la integració i va assenyalar la importància d'aquest recurs entés com un pas cap a la inserció real de les persones que viuran. La regidora ha agraït el suport de la Conselleria i es va mostrar convençuda del bon ús que se li donarà a un habitatge que forma part d'una herència que l'Ajuntament va rebre d'un ciutadà de Benicarló. Per la seua banda, el director general, Pedro Hidalgo, ha recordat que a la Comunitat Valenciana hi ha actualment 84 habitatges tutelades, on viuen prop de 500 persones discapacitades. Segons Hidalgo, els resultats a nivell d'inserció que donen aquests habitatges són excel·lents i ha assegurat que les persones que viuen “fan pràcticament vida normal”. “És la via perquè les persones amb discapacitat puguin ser més lliures i autònomes”, va dir. Finalment, l'alcalde ha agraït la constant col·laboració de la Conselleria de Benestar Social en els nombrosos projectes socials que ha dut a Benicarló en els últims anys. Domingo s'ha mostrat convençut que el donant de l'habitatge “estaria orgullós de l'ús que anem a fer d'ell”.

FUSIÓ TOTAL

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta és la paraula clau de la setmana. En un comunicat emès pel Club Deportivo Benicarló aquest passat dilluns i que podem llegir a la pàgina uep del mateix, se'ns diu que s'ha arribat a un acord entre el CDB i el Benicarló Base Futbol pel mitjà del qual, tots dos clubs es fusionen. En altres mitjans de comunicació es poden llegir més detalls, com ara que la temporada vinent només s'inscriurà un club dels dos i que es comunicarà tot plegat a la federació. Avui és dimecres i la nota de premsa del CDB encara apareix, ufanosa ella, a la pàgina principal del nostre estimat club. No sé si jo soc la persona més indicada per a parlar d'aquest assumpte, però vaig a fer-ho. Òbviament, aquesta suposada notícia de la fusió nuclear no és certa, tot i l'excessiu bombo que se li ha donat pels mitjans de comunicació sense, possiblement, contrastar la informació. En primer lloc, no té raó el president del CDB quan diu que l'acord de filialitat entre ambdós clubs ha funcionat malament. Donada la precarietat de mitjans humans del juvenil, la possibilitat de cessió de jugadors resultava una mica complicada. A més a més, la llista de jugadors que han passat pel CDB al llarg de la temporada també seria una cosa a tindre en compte. Em consta que la finalitat última del BBF és nodrir de jugadors el C.D. Benicarló, i que aquest equip siga (i és) la referència per a tots els xiquets que formen el club. Això és una feina que no es pot materialitzar en dos mesos, sinó que demana un temps i unes bones fornades de jugadors. Potser no s'ha entès el concepte de filialitat per part d'algú, que no ha dubtat en donar-li les culpes al futbol base. Però la cosa no és així. Des de baix s'està treballant el millor que es pot. Evidentment, tot és millorable, i ningú dels que han estat abans es pot posar cap medalla com tampoc ningú dels que estan ara se l'ha posat. S'ha de treballar el millor possible dins de les limitacions, i els resultats tard o d'hora ja es veuran. No sé d'on va sortir això de la fusió total. Encara menys m'explico qui va gosar aventurar que es notificaria a la federació, per a la propera temporada, un acord del que mai no s'havia parlat de manera definitiva. No vull pensar, perquè ni ho penso ni tinc motius, que això és una cosa que a algú li ha interessat que s'escampe amb no sé quina estranya finalitat. Però vaig a ser correcte i pensaré que tot ha estat un malentès per part d'algunes persones que van confondre “col·laboració” amb “fusió”, que es veu que són dues

FOTO: PACO DEL CASTILLO

coses diferents, malgrat el diccionari. També penso que s'ha exagerat amb això de que el CDB està passant la crisi més gran del seus noranta anys d'història. Jo en recordo de pitjors, i sempre se n'ha sortit. El que hem de tenir clar tots que el club hauria d'estar per damunt de les persones que el gestionen, encara que hi ha gent que això no ho té clar. També es podria reflexionar al voltant de si el CDB està al lloc on es mereix. Possiblement, amb les circumstàncies actuals, la resposta és que sí, però si tenim en compte els jugadors del qual hi ha escampats per diferent equips de la comarca, no tinc cap dubte que el nostre club estaria lluitant pels primers llocs de la preferent. Però sempre hi ha qui vol coses que no es comprenen per motius difícilment justificables, i no veuen que l'únic perjudicat és el futbol local i més concretament el seu primer equip. Per això penso que la “fusió total” hauria de ser de tot el futbol local, muntant una estructura on tothom tingués lloc deixant personalismes, velles renyines i possibles enveges que no ens porten enlloc.

Ara, després d'haver escrit mitja hora sense aclarir res, li vull recordar que aquest proper dissabte, a partir de les quatre i mitja de la tarda, el CDB es juga gran part de les possibilitats d'assolir la segona posició al camp del Catí, també conegut con “Santa Ana”. Aquesta instal·lació esportiva no ha patit mai la meua presència, i alguna cosa em diu que aquesta circumstància no haurà canviat el proper dissabte, així que algú m'ho contarà i jo faré el que podré per tal que a vostè li arribe alguna cosa. Encara que només siga el resultat.

La Temporada de Teatre de Primavera començarà amb Rigor Mortis

text REDACCIÓ

La Regidoria de Cultura ha programat un Cicle de Concerts de la Mar per inaugurar l'activitat del recentment rehabilitat Magatzem de la Mar. A més, també ha programat l'obra de teatre Rigor Mortis, de la reconeguda productora Vania Produccions.

El proper divendres 8 d'abril començarà el Cicle de Concerts de la Mar amb l'objectiu de dinamitzar i posar en valor el Magatzem de la Mar, un nou espai cultural amb què compta la ciutat. El Cicle compta amb el patrocini de Gas Natural Fenosa i pretén oferir una programació musical de qualitat que barreja grups de reconegut prestigi nacional amb la col·laboració d'algunes formacions musicals de Benicarló.

El primer concert, el dia 8 a les 22.00 hores, anirà a càrrec del prestigiós grup Ensemble Fontegara, un conjunt instrumental especialitzat en música antiga i barroca dirigit per Raul Mallavibarrena que interpretarà un programa basat en peces de Haendel. Dissabte 9 d'abril a les 20.00 hores actuarà el Quartet de Trombons de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló.

Divendres 15 d'abril a les 22.00 hores tindrà lloc l'actuació de l'Orfeó Universitari de València, reconegut

tant a nivell nacional com internacional. Els 65 cantants, dirigits per Contantino Martínez Orts, oferiran un interessant programa de música sacra.

Per últim, el 16 d'abril a les 20.00, serà el torn de la Coral Polifònica Benicarlanda.

Una comèdia divertida sobre els polítics

La Temporada de Teatre de Primavera començarà amb un espectacle de la reconeguda productora Vania Produccions. Es tracta del muntatge Rigor Mortis, una comèdia on, segons diu el subtítol de l'obra, "els polítics diuen la veritat... perquè estan morts!". L'espectacle, escrit i dirigit per José Luis Martín, compta amb un repartiment de grans actors de l'escena catalana, coneguts molts d'ells, de la sèries televisives de TV3, com Miquel Gelabert, Pep Ferrer, Pep Miràs, Pere Ventura o Maria Lanau. Tots ells donen vida a un jubilat, un sindicalista, un jugador de petanca, dos polítics corruptes i una "tia bona". El resultat, una comèdia plena d'emolcs, infidelitats i escàndols polítics.

La cita és dijous 31 de març a les 21.30 hores a l'Auditori Municipal. Les entrades, a un preu de 10 euros, es poden aconseguir a partir de dilluns 28 de març a l'Àrea de Cultural de l'Ajuntament.

OBERT EL MAGATZEM DE LA MAR

text NATÀLIA SANZ

Més de mig milió d'euros invertits en un edifici que encara no té una finalitat definida. Benicarló va inaugurar el Magatzem de la Mar amb la presència de nombroses autoritats i representants d'entitats culturals de la ciutat. La rehabilitació de l'edifici, a càrrec del Pla Confiança de la Generalitat, ha redescobert un magnífic espai per a la ciutat. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, acompanyat del sotssecretari de la Conselleria de Cultura, Carlos Alberto Precioso, donava per inaugurat el Magatzem de la Mar, un espectacular edifici datat del segle XVIII que s'ha convertit en un ampli i majestuós espai polivalent que gestionarà la Regidoria de Cultura i on tindran cabuda concerts, exposicions i altres manifestacions culturals. L'edifici, que ocupa una superfície de més de 500 metres quadrats, ha estat sotmès a un intens procés de recuperació, sobretot de la coberta, que es trobava en condicions ruïnoses. Els treballs han consistit també a reforçar l'estructura de les arquejades interiors i condicionar l'interior de l'edifici, que està dividit en dues altures per a salvar el gran desnivell del sòl. Cadascun

dels nivells s'ha pavimentat amb un material diferent: pedra de Sant Vicent per el nivell més baix i fusta per a la resta. L'accés a l'edifici és lateral i la porta que dona al carrer del Crist del Mar, encara que s'ha mantingut, estarà tancada al públic. L'espai té una excel·lent il·luminació natural que li donen tres grans vidrieres laterals. La façana exterior s'ha recobert i pintat, mentre que en l'interior s'han mantingut algunes parts amb la pedra vista i altres zones recobertes.

El Magatzem de la Mar passarà a ser ara un destacat focus cultural de la ciutat, on la Regidoria de Cultura programarà des de concerts fins a exposicions, presentacions, etc. Amb aquesta rehabilitació, Benicarló ha recuperat part de la seua història atès que aquest Magatzem, datat del segle XVIII, representa el símbol de la gran activitat comercial que va desenvolupar la ciutat entre finals del segle XVIII i primers del XIX com nucli exportador del reconegut Vi de Carlón. De fet, el carrer del Crist del Mar acollia una gran quantitat de naus industrials dedicades al magatzematge d'aquest vi que després s'exportava tot el món i al que se li atribuïen algunes propietats medicinals per l'alt grau d'alcohol que contenia (entre un 16% i un 17%)

Amb aquesta rehabilitació, Benicarló ha recuperat part de la seua història atès que aquest Magatzem, datat del segle XVIII, representa el símbol de la gran activitat comercial que va desenvolupar la ciutat entre finals del segle XVIII i primers del XIX com nucli exportador del reconegut Vi de Carlón.

LICITANCIONS PROMESES: ES TRAUERÀ...

text NATÀLIA SANZ

La conselleria de Sanitat va a traure a licitació l'equipament del CSI de Benicarló. Així ho va confirmar l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, qui va manifestar la seua satisfacció pel compliment d'aquest nou termini administratiu que permetrà l'engegada del centre "després de l'estiu". L'equipament eixirà a licitació per un import de 364.005 euros i "ara ve la presentació d'ofertes, i quan estiga l'equipament, fer el trasllat de l'antic centre al nou". De moment el consistori avançarà la urbanització del Carrer Terrers, una obra recentment aprovada pel ple "perquè el centre de salut tinga una entrada digna des del carrer Peníscola" ja que el centre està perfectament acabat en l'interior. "Una vegada estiga l'equipament es traslladarà i es posarà en funcionament", va confirmar Domingo. L'edil va recordar que "contra els terminis administratius no podem anar, però allò important és que estan eixint les coses, s'està posant els diners que és el que ens interessa a Benicarló".

D'altra part el conseller d'Infraestructures, Mario Flores, ha signat la licitació de la carretera Benicarló-Càlig. La Conselleria enviarà ara a publicar la licitació en el DOCV. Marcelino Domingo es va mostrar molt satisfet amb una notícia que esperava des de feia mesos i ha reconegut que es tracta "d'un dels grans èxits de la legislatura". L'alcalde, que havia fet d'aquesta licitació una forta aposta personal, ha agraït al President de la Generalitat l'esforç realitzat i va assenyalar que Benicarló serà un dels pocs pobles que veurà millorades les seues carreteres. La licitació serà efectiva per al tram de carretera que afecta al terme municipal de Benicarló, on es construirà un vial de quatre carrils que ajudarà a que el trànsit entre la ciutat i el Polígon Industrial El Collet siga més fluïd. Amb la licitació de la carretera s'iniciaran els tràmits administratius de presentació d'ofertes i d'obertura de pliques, després dels quals es procedirà a l'adjudicació de les obres. Pel que fa a la carretera de Peníscola, el conseller es va comprometre amb l'alcalde a traure-ho a licitació en els pròxims tres o quatre mesos.

La conselleria de Sanitat va a traure a licitació l'equipament del CSI de Benicarló.

La controvèrsia de Valladolid

text JOAN HERAS

Acabo de llegir l'interessant versió novel·lada que l'autor francès, Jean-Claude Carrière, va fer sobre un episodi rellevant de discussió teològica-política del s. XVI i, en fi, de l'inici de la modernitat.

Aquest text, que va ser utilitzat també com a guió d'una pel·lícula dirigida per Jean-Daniel Verhaeghe l'any 1991 i que fa tres o quatre anys vam poder veure en una esplèndida adaptació teatral presentada per la companyia madrilenya del Teatro de la Abadía, ens presenta d'una manera ben arreglada narrativament alguns elements essencials de la discussió i l'atmosfera que l'envoltava entre dues posicions radicalment enfrontades encarnades pel defensor dels drets dels pobles indis americans –Bartolomé de Las Casas– i el defensor del dret de conquesta i d'evangelització i de dominació per la força de pobles bàrbars i moralment inferiors –Ginés de Sepúlveda. La novel·la concentra en uns dies de sessions intenses i en dos personatges el que, en realitat, es va allargar durant uns mesos dels anys 1550 i 1551 i en la qual hi van intervenir, a més a més dels dos protagonistes del duel dialèctic, altres veus reconegudes i significatives que apuntalaven les dues posicions en lluita.

El fet és que, ben avançada la conquesta del nou món, el Papa encarrega a un dels seus homes de confiança que intenti aclarir quina ha de ser la posició de l'Església davant de la colonització d'Amèrica i, d'una manera molt especial, què ha de dir sobre el tracte dels éssers més o menys humans que corrien per aquelles terres i que des que els espanyols i els portuguesos campaven per allà les coses se'ls havien complicat força. El pretext de la controvèrsia o junta, que es va dur a terme al Colegio de San Gregorio de Valladolid es centrava en la possibilitat d'autoritzar la publicació en terres espanyoles del llibre de Sepúlveda en el qual es justificava la guerra com a acte just si la seva finalitat era la d'evangelitzar bàrbars o éssers inferiors als cristians. El tema de fons, però, anava més enllà d'una discussió teòrica sobre un text i posava damunt la taula la consideració que mereixien els pobles indis. En aquest sentit, semblava que no es discutia si els indis eren humans i tenien ànima perquè una butlla de l'any 1537 del Papa Pau III ja deixava clar que sí, que malgrat ser bàrbars i infidels i adorar ídols, els indis del nou món eren humans, tenien ànima i, per tant, calia considerar-los fills de Déu. Però està clar que aquesta declaració de bones intencions humanitàries no havia quallat amb claredat dins el pensament de molts doctes homes de l'Església i, si bé no s'atrevien a dir directament que no tenien ànima, sí que consideraven amb tota seguretat que es tractava de gent inferior, sense sentiments envers Déu, salvatges i massa sovint

Fronteres

arrossegats per les passions més baixes. I, en conseqüència, era lògic, normal i bo que se'ls tractés com a esclaus –tot apel·lant, com a argument de pes, al gran Aristòtil que també era taquets parer. La confrontació es va moure, doncs, en dos nivells diferents que, evidentment, s'entrellaçaven sovint: per una banda, i a un nivell més profund, es discutia el veritable caràcter humà d'una gent que vivia i pensava i actuava de manera molt diferent a la dels colonitzadors; per altra banda, i a un nivell més social i polític, es debatia sobre l'oportunitat de legitimar una conquesta depredadora i sense escrúpols, tot fent de la mà d'obra esclava la principal força d'explotació dels seus propis recursos naturals, dels seus meravellosos i preuats tresors, o la necessitat de reconèixer que s'havien fet moltes barbaritats i que calia reconèixer els drets dels pobles autòctons amb tot el que això comportava de canvi en les relacions socials i de poder.

La lectura és interessant perquè, malgrat les necessitats narratives, el text ajuda a copsar dues maneres molt diferents de veure els altres. Més enllà de moltes altres consideracions, em sembla molt suggerent –i radicalment modern– prendre consciència que en la pròpia mirada, en tot allò de cultural que l'ha configurat, s'hi fan present els mecanismes d'interpretació del que avui n'anomenem la diferència. I en aquesta mirada s'hi poden veure forces de poder, de discriminació, de marginació. Sepúlveda, per exemple, s'esgarrifa davant de les figures que els indis idolatren, no els veu com a iguals perquè no responen de la manera esperada a certes preguntes o perquè no riuen d'un acudit que no poden entendre. I aquesta diferència els fa, automàticament, inferiors. I no passa el mateix quan es fan certes afirmacions avui sobre formes culturals d'altres racons del món, sobre opcions sexuals diferents a la suposada normal, sobre la capacitat o incapacitat de persones amb algun tipus de disminució de fer certes coses –de la vida diària, del seu desplaçament autònom, de la seva competència laboral–. Necessitem avui com mai a Michael Foucault que ens ajudi a entendre els mecanismes de subjectivació com a formes del que ell en diu la microfísica del poder o, dit amb altres paraules, de la manera de discriminar persones o col·lectius pel simple fet de no formar part d'allò que es considera normal, és a dir, bo. Quantes mirades com les de Sepúlveda encara avui no són capaces de veure de tu a tu, des de la igualtat de fons, a les persones que són suposadament marcades com a diferents?

En definitiva, la força d'aquest text rau en el fet que supera clarament els termes precisos del seu context històric i que es pot traslladar amb facilitat a situacions actuals. Així doncs, ens trobem davant d'una lectura interessant i necessària que ens ajuda a fer de mirall.

ve de la p gina anterior

De paseo fallero

Don Carlos es va deixar caure estes falles per Benicarló... A vore els monuments fallers? Noooooooo. A vore als fallers? Noooooooo. A dinar a un casal? Nooooooooo. Va vindre a vore la falla de El caduf, del senyor alcalde... va vore els fallers de El Caduf, la falla de l'alcalde.... i va dinar al Cortijo.... Sí senyor, això és promoció de les falles de Benicarló! Ara, que altre *tanto* va fer el Lorenzo. Es va fer la foto a la falla la Barraca, la d'Escuder. Ja està be que les falles que no han guanyat el primer premi tinguen el seu minut de glòria però no tan descarat, per favor! Això caldria regular-ho. Ho haurem d'enviar als de l'Univers Fallero perquè ho estudien.

Imitadors

Segons tenim entès als de l'Univers Fallero, que ja fa un grapat d'anys que trafeguen per aquest món intricat fent les

seues apreciacions i posant les coses al seu lloc, tot i ser una institució a la qual adreçar-se en cas de dubte faller (com una mena de Tribunal Constitucional, o de les aigües, però en fallero), els han sortit imitadors per la xarxa i així, en una espècie de "corta y pega", els han calcat el decàleg del

fallero. Ara, això sí, *en castellano del suyo*. Està bé que es bellugue aquest món tan... cremat. De tota manera, que quede clar, els mestres són els mestres, i d'Univers només n'hi ha un.

Locals malalts per gent que cura

Mira tu que ens hem assabentat que una associació del poble, que treballa per ajudar als malalts del càncer i té la seu a dalt del jutjat de pau, allà on hi havia l'antiga notaria de la plaça de Sant Joan, ha hagut de fer fugida davant les lamentables condicions en què es trobava el local. I és que si encara no els ha caigut el sostre al damunt ha estat perquè... No va ser fa un temps que denunciaven que allà a la primera de canvi, a l'hivern, amb una estufa saltaven els ploms? Ara què esperen? Que es prenga foc l'edifici o algú surta lesionat amb un bony al cap perquè li ha caigut un tros de sostre? Senyors regidors encarregats de les relacions amb les associacions, una mica

més de mirament... que damunt els estan fent la faena. I després inauguraran centres culturals sense destinació coneguda o espais per a una policia autonòmica que no ha de vindre. No tenen vergonya ni la coneixen.

PARTIDISME IMPÚDIC

Impúdic i reiterat. Efectivament, per què determinades autoritats locals o territorials, quan volen donar relleu als actes que presideixen, conviden a algú que no n'és d'autoritat, en lloc d'acompanyar-se d'altres instàncies públiques? Com s'entén que la presidenta de la comunitat de Madrid i l'alcalde, en presidir els actes de l'11-m, en lloc de buscar l'aixopluc institucional de l'Estat –el rei, el president del govern, el de les Corts, el del Senat...- conviden al sr. Rajoy, que no és cap autoritat pública? I com s'explica que, a València, l'encara president de

la Generalitat i l'alcalde, amb motiu de les falles, lluny de convidar a les autoritats nacionals, per donar "lluïment" als actes, fan pujar al sr. Rajoy -que no és cap autoritat pública- al balcó de l'ajuntament?
O del què es tractava –en un cas i en l'altre- no era de cap acte institucional i els promotors no hi eren en la seua condició d'autoritats, sinó de militants del PP i per això hi convidaven al seu president? Aleshores, per què en lloc d'ocupar l'espai públic i els edificis oficials no rebien al sr. Rajoy a la seu del seu partit, a Madrid i a València?

En què quedem?

Marc Antoni Adell

laveubenicarlo@terra.es

LA LLISTA ELECTORAL DEL PP

text NATÀLIA SANZ

Cada vegada que se li pregunta per la llista electoral, es toca la butxaca i afirma que la té en lloc segur fins que en els pròxims dies l'assemblea local l'aprove. Però Marcelino Domingo, alcalde i alcaldable de Benicarló, no pot escapar a les travesses preelectorals i aquestes, cada vegada adquireixen més força. La que té més força parle del relleu de cinc dels seus actuals regidors, cadascun d'ells per motius ben diferents. Així, a la confirmació de la retirada de Jaime Mundo, actual diputat autonòmic, se suma el relleu d'altres quatre dels actuals regidors de l'equip de govern de Marcelino Domingo. Ramón Soriano, regidor de Participació Ciutadana, Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, Mamen Iruretagoyena, regidora de Turisme, i Carlos Salinas, regidor de Festes. El seu lloc seria ocupat per dues dones i tres homes, que s'incorporarien a la llista electoral ocupant els llocs d'eixida. Sembla més que confirmat que el qel fins a fa poc va ocupar la

presidència local, José María Serrano, tindrà un lloc en la llista, així com la presidenta local de Noves Generacions, Rocío Martínez. Els altres dos noms que s'incorporaran a la llista són nous: Pedro López i Nieves Eugenio, que pel que sembla ocuparia el nombre cinc.

D'altra banda, el candidat a l'ajuntament de Benicarló pel BLOC, Ricardo Mascarell, va lamentar que Marcelino Domingo siga candidat a la Diputació de Castelló "quan sempre ha dit que no està en política per diners; ara es torna a presentar a canvi que li donaran una vicepresidència en la diputació". Mascarell va lamentar que "ens ha enganyat a tots els benicarlandos, perquè havia donat la seua paraula com alcalde de Benicarló i no ha sabut mantenir-la" al condicionar la seua reelecció a la licitació de les carreteres de Peníscola i Càlig. Cal recordar que Domingo va ser triat com candidat a l'ajuntament de Benicarló quan encara no s'havien complert les seues condicions, ja que la licitació de la carretera de Càlig no es va publicar fins a li passat dilluns. La de Peníscola, segons ha anunciat el propi alcalde, haurà d'esperar uns mesos.

Una trinxera de 80.000 persones

text VICENT COLLADO

Fa uns dies Eliseu Climent acudia al programa *Àgora* per a parlar sobre l'actual situació del tancament de TV3 al País Valencià. L'entrevistador va insinuar una pregunta un tant incòmoda per al president d'Acció Cultural: És aquest el pas decisiu per a la desaparició de la cultura pròpia al País Valencià? Eliseu Climent va recórrer llavors a la tant significativa manifestació del 25 d'abril. I és que malgrat la situació política i social actual, aquesta concentració aconsegueix reunir anualment a vora 80000 irreductibles que es neguen a ser vençuts.

Aquest any per motius festius (la Setmana Santa) la manifestació es trasllada al dia 16 d'abril. Però aquesta no és l'única variació, aquest any la manifestació és doble, també es reivindicarà la llibertat d'expressió i més concretament el restabliment de les emissions de TV3 al país. És per aquest motiu que enguany la manifestació ha de ser més multitudinària que mai. S'ha de repetir la imatge de concentracions anteriors (Castelló, 12000 persones) amb milers de xiquets i grans reclamant la llibertat d'expressió i el cessament dels atacs gratuïts del govern valencià cap al valencianisme cívic.

És per això que els animo a gaudir de l'àmbit festiu que és produeix en aquestes concentracions per a reivindicar els nostres drets com a poble.

El 16 d'abril, bé siga amb autobús, amb tren o amb cotxe, tots a València per la llibertat d'expressió al País Valencià.

labonradio 99,9FM

www.labonradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

**De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos**

em moriré
**MANEL GARCIA GRAU
VICENT ANDRÉS ESTELLÉS**

POLIFONIA DE LA DIGNITAT

49 anys amb Garcia Grau

25 i 26
de març
de 2011

IES Joan
Coromines

Passeig
Marítim, 5
Benicarló

El proper cap de setmana, concretament el divendres 25 i el dissabte 26, tindran lloc a Benicarló unes jornades d'homenatge a Manel Garcia Grau (en el cinquè aniversari de la seua mort) i a Vicent Andrés Estellés.

El programa compta amb conferències d'especialistes en els dos autors (Ferran Carbó, Vicent Salvador), una taula rodona sobre l'obra i la figura de Garcia Grau amb escriptors de renom (Jaume Pérez Montaner, Ramon Guillem i altres), recitals poètics i un concert a càrrec del cantautor Andreu Valor, entre d'altres activitats.

**Associació Estellesiana Rodonors Invictes
Associació Cultural Alambor**

ve de la p gina anterior

pintar-ho tot de color pistatxo. I és que en qüestió de gustos amb els del PP ja podem tremolar. Ah, i per cert, pel que sabem, això també entra en la ruta de les inauguracions.

i més...

I entre inauguració i inauguració, la setmana passada l'alcalde reconeixia que han hagut de retallar despeses en actes culturals... i ara fan una inversió brutal en el magatzem de la mar que, suposadament, serà per fer actes culturals. La pregunta inevitable serà: quins??? Que no n'hi ha prou amb el MUCBE? El magatzem no es podria destinar, per exemple, a Museu del Vi o de la

Mar (més d'acord amb la ubicació del recinte i amb la seua funció històrica). De tota manera esta gent, com que saben tant de gestió cultural, encara estan per decidir-ho. Fum, trauran del cap. En fi, que ara, el que toca és la inauguració. Que s'apropen les votaes. Així que... una altra més en la ruta... i no precisament del pinxo. Tot i que ves-te'n tu a saber si acabaran ficant un baret... que ho puga gestionar després. Així s'estalvien quartos.

i més...

Continuant amb les inauguracions, han posat en marxa la nova vivenda tutelada, però segons tenim entès, encara cal fer la selecció dels qui hi viuran, que és un procés que pot

tardar molt, i molt, i molt... Així que, a falta d'inquilins, i com sembla que l'ajuntament no estava disposat a esperar, perquè vénen eleccions, calia inaugurar-lo a tota paleta. Curiosament, tot i que encara no se sap qui l'ocuparà, com hem dit, no van tindre cap problema a portar-hi uns possibles inquilins a manera d'extres. Tot siga per tindre cleca (com si els pobres xavals que hi van ara no foren persones). Després igual els trien però no és pot jugar amb aquestes coses. I és que si traieu el cap per allí, veureu que ara està tancat i barrat. En fi, que per detalls a l'hora d'inaugurar-lo que no siga, eh!

continua

Curiosament, tot i que encara no se sap qui l'ocuparà, com hem dit, no van tindre cap problema a portar-hi uns possibles inquilins a manera d'extres.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Parc botànic cadufero

Si fa poc se n'anava un arbre magnífic a enriquir les rotontes de la ciutat veïna al Nord, ja ens podem imaginar el que pot passar amb els arbres que, tant sí com no, han de desaparèixer de la vorera de les monges després quan entre en funcionament el nyap de sortida del pàrquing. I és que tenen els dies comptats tal com vam veure en la foto de la passada setmana. Vet ací com al regidor del medi només li agrada protegir arbres *gauchos*. Una altra vegada si volen salvar la vida als arbres els tocarà fer autoestop cap al Nord, on diuen que la gent és més... A aquest pas qualsevol dia allà dalt veurem inaugurar un Parc Botànic Cadufero.

text LA COLLA DE TAFANERS

Dret de cuixa

Mentre la majoria de les falles, un cop acabada la crema, la van emprendre a deixar expedida la via pública, desmuntant ràpidament el casals, n'hi va haver dos que no devien estar per falòrnies, i diumenge a la tarda ni havien començat a llevar els seus xiringuitos. Suposem que allò que va dir l'alcalde que totes, sí, totes, havien de traure

els *trastos* de seguida (sí, igual que com no tirar coets fora de l'horari permès... que ningú va fer cas), no anava amb aquestes dos comissions. Per casualitat no eren la dels regidors del nostre ajuntament que millor li peguen al bombo? Qui ha de donar llum...

Inaugura més...

Segons tenim entès, la canallesca ja ha començat a fer taules de manteniment per afrontar l'intens cicle d'inauguracions que el PP ha engegat fins que comence la cursa electoral. Així, consellers, diputats, alcaldes i fauna diversa els fan anar, literalment, com cagalló per sèquia, ensenyant-los *que bonito es lo que hacemos* i fent-los traslladar als comprensius lectors rius de bajanades. Ara bé, cap d'ells es va arrimar després de la pluja de la passada setmana al pas subterrani de la N-340, tan espectacular que va ser portada de La Veu. Almenys al facebook aquella aigua sí que ha fet córrer tals rius de comentaris que a més d'un dels nostres governants no els sobraria anar encomanant un salvavides. I és que, sí senyor, tercermundistes és el que som.

i més...

Ja sabem per qui serà la primorosa restauració (i no és conya) de l'antic ajuntament del carrer Major. Esperem no torne a ser per a la delegació d'àrbitres del Maestrat, aquella que va enganxar el seu rudimentari cartell sobre l'arc de pedra medieval en l'època del regidor Marzal. Pel que sembla, i segons el nostre batlle, podria servir per a fer actes oficials. Ara, esperem que no facen el brètol i se'ls ocorra, com abans,

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

La portada de la passada Veu em sembla espectacular. El pont que travessa la general per davant de la caserna de la Guàrdia Civil absolutament inundat i només apte per a la pràctica d'esports nàutics. Tot això amb un titular ben aclaridor: Benicarló tercermundista. No m'agrada l'adjectiu. Sí, reconec que és molt impactant i punyent, però em sembla –què vol que li diga?– políticament incorrecte. Quan el sento no puc evitar de pensar en coses molt i molt serioses, en xiquets que només tenen ulls i em miren per la pantalla de la televisió fent-me també culpable de la seua misèria o en mares que porten fills morts penjalls d'un pit eixut i tragèdies semblants. El que ens passa a Benicarló no és això. No sé quin serà el qualificatiu adient, però tot i que "tercermundista" puga resultar des del punt de vista periodístic adequat, hauríem de mirar-ne algun per definir millor la situació del nostre poble.

Potser "escandalós" estaria bé perquè no en sortim de burles i més burles per part de les diverses administracions. També, igual, ens convindria la vallinclanesca expressió d'"esperpèntic" o fins i tot la de "kafkià". Ben mirat, si no perdem el sentit de l'humor tan imprescindible per viure (sobreviure?), "risible" podria valer. "Indignant", "menyspreable", "rebutjable", "insofrible"... "baix". Però a mi, n'hi ha un que m'agrada molt i que trobo que reflectiria d'una manera ben eloqüent quina és la situació que patim –suposo que perquè ja ens va bé– els benicarlondos en general. No sé per què, però trobo que "intolerable" seria una paraula amb la qual fustigarien tots els senyors i les senyores d'ordre qualsevol actuació que dugueren a terme "els altres". I igual penso que els convé tastar la seua medecina. Joan Fuster explica que la gent que diu expressions en què s'utilitze l'adjectiu en qüestió sol ser propensa als esclafits de fel i de

visceres en general. I té raó, el que passa que a mi ja no em ve d'ací.

Per això, considero intolerable, per exemple, que cada vegada que plou amb una miqueta d'afició s'inunde el pont aquell i que no hi haja cap responsable que haja assumit mai, que jo sàpiga, cap responsabilitat. També és intolerable que, per exemple, a hores d'ara encara no estiga ni començat el Col·legi Àngel Esteban i que ningú se'n vaja cap a casa. Com intolerable és, per exemple, que l'única inversió que s'ha fet a Benicarló en ensenyament secundari i batxillerat vinga de mans privades, mans que després paren la mà –perdó per tanta iteració– per concertar les seues infraestructures. Intolerable és, per exemple, el rebombori que es va fer el curs passat per l'Escola Oficial d'Idiomes i que a hores d'ara no s'haja fet públic ni un mal paper amb alguna ratlla explicant com serà.

Intolerable és que encara no tinguem depuradora, que la costa nord del nostre poble siga la riota de tota la premsa provincial, que el passeig de per allà pel Gurugú no el vorem, que les carreteres de Càlig i Peníscola encara només estiguen en projecte, que la casa dels collons –símbol fàl·lic on els hi haja, símbol de terra de cacics– siga l'edifici més emblemàtic del poble, que aquests dies es provoqe la hilaritat del personal en una mena de carrera de los autos locos amb inauguracions a dojo, que la situació del Conservatori de Música encara no estiga arreglada,

que caiguen quatre gotes i el terme es veja inundat de clots, que es menysprei des de l'Ajuntament la llengua de Benicarló amb ridícules pretensions de normalització del castellà, que es fera riure tant al principi de legislatura amb tota aquella colla de policies locals passejant pels carrers de tres en tres o de quatre en quatre i després desaparegueren tots, que des de l'Administració se'ns diga que el PGOU és infumable, que des d'ací isca la bona pensada d'un remei que semblava higiènic i segur per substituir l'abocador de Cervera i tots callen com a senyores de la vida i ho deixen córrer, que algú, en el seu dia autoritzara la construcció d'una empresa privada dins del port i que ara, quan sembla que vénen mal dades, serà Benicarló qui es quedarà amb aquell bonic paisatge per sempre, que hi haja hagut polítics benicarlondos que s'hagen guanyat la vida dedicant-se professionalment a la cosa pública i que ací les vegem passar totes per dalt, que s'haja hagut de refer la plaça Constitució i tot el món mire cap a un altre costat sense buscar cap culpable que es grate la seua pròpia butxaca, que durant les festes d'agost es facen malbé les baranes d'acer inoxidable (caríssimes) de l'avinguda del Marqués i que no passe res o, per exemple també, que el nostre poble cada dia més s'estigia quedant endarrerit respecte als poble veïns.

Ja ho veu, senyora Garcia, sóc realment un intolerant.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Fantasia o realitat

Y ¿para qué medir el tiempo, si lo nuestro es esperar?

*¿para qué sentirnos ciertos, si la vida nos da igual?
o ¿para qué creernos todo lo que vemos?, si al final,*

*no sabemos ni siquiera si es fantasía o realidad
... o realidad...o realidad*

Tot i parafrasejar Àlex Ubago en la seua excel·lent cançó i, sense voler desmereix-la, certament, al nostre regidor estrella de la legislatura, Cuenca, no li estaria malament escoltar-la. Encara que només sigués per passar-se una estona agradable i, de camí, si l'inspira alguna cosa, bona, òbviament, això que haurem guanyat tota la gent de Benicarló.

I és que, tot i reconèixer que el regidor Cuenca és,

sens dubte, el regidor més actiu i treballador dels nostres governants també cal reconèixer que, quan es mira el melic, no té competència. En sap de tot, fa de tot i parla de tot. Després s'erra també, encara que no en tot, però té el problema que, de vegades, les seues pròpies paraules el traïxen. I així tenim les hemeroteques, per desmentir les rrelliscades.

El tema de "l'expansió" d'IFF, amb un acord que, suposadament, li dona un límit de vida en el temps on està situada ara, i que els socialistes ja van dir que no comprometia a res, sembla ara més clar quan aquesta pot entrar en el procés urbanitzador. I la pregunta és, a canvi de què?

I no parlem del sainet que s'ha muntat ell sol amb el passeig marítim sud, dient que l'ajuntament havia recorregut la sentència contrària als seus interessos, i que ha resultat que no ha estat així, segons l'advocat d'alguns afectats, Sorlí. Al final ha resultat que Costes ha advertit l'ajuntament dient-li que el procés de construcció d'aquest Passeig Sud quedava en suspens mentre hi hagués un contenciós en marxa.

i com sempre passa, ara resulta que la culpa és dels altres que no el deixen treballar tot i haver assegurat, per activa i per passiva, que no passaria res i que el projecte seguiria endavant.

En fi, com diu la cançó *¿para qué creernos todo lo que vemos?, si al final,*

no sabemos ni siquiera si es fantasía o realidad.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola:

Per a l'idiota que sota l'empar de la festa de Sant Josep es va dedicar a pintar amb aerosol blau la pedra del campanar de l'església. Li diríem que agafara el diccionari i que s'aplicara a ell mateix tots els insults que trobe en ell, però suposem que no disposa d'aquest llibre en la seua casa. Quina incultura.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon _____
Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ a dia ____ de _____ de 2011

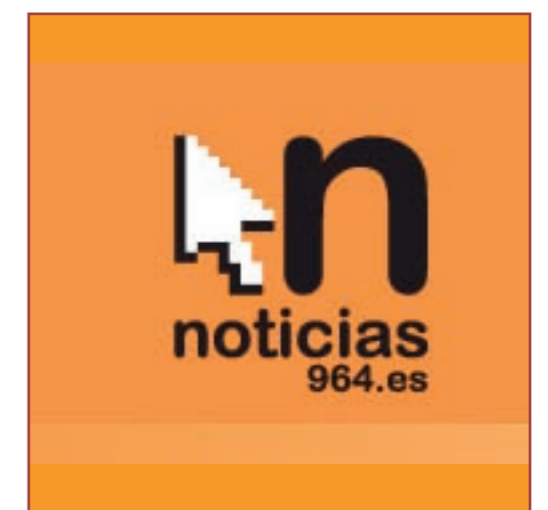
Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

